ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. 624/2007/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 23ης Μαΐου 2007

σχετικά με τη θέσπιση προγράμματος δράσης για τα τελωνεία στην Κοινότητα (Τελωνεία 2013)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([1]),

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ([2]),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ένας από τους σημαντικότερους στόχους για την Κοινότητα κατά τα προσεχή έτη είναι η ανάπτυξη και η δημιουργία θέσεων απασχόλησης, όπως προβλέπεται στο πλαίσιο της επαναδρομολόγησης της στρατηγικής της Λισσαβόνας. Τα προηγούμενα προγράμματα στον τελωνειακό τομέα, και ιδίως η απόφαση αριθ. 253/2003/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση προγράμματος δράσης για τα τελωνεία στην Κοινότητα (Τελωνεία 2007) ([3]) (εφεξής «Τελωνεία 2007»), συνέβαλαν σε μεγάλο βαθμό στην επίτευξη του εν λόγω στόχου και των γενικών στόχων της τελωνειακής πολιτικής. Συνεπώς, κρίνεται σκόπιμο να συνεχιστούν οι δραστηριότητες που άρχισαν στο πλαίσιο αυτών των προγραμμάτων. Θα πρέπει να θεσπιστεί νέο πρόγραμμα (εφεξής: «το πρόγραμμα») για εξαετή περίοδο, ούτως ώστε η διάρκειά του να συμπίπτει με τη διάρκεια του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου το οποίο περιέχεται στη διοργανική συμφωνία της 17ης Μαΐου 2006 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση ([4]).

(2) Οι τελωνειακές διοικήσεις παίζουν καθοριστικό ρόλο στην προστασία των συμφερόντων της Κοινότητας, και ιδίως των οικονομικών της συμφερόντων. Παρέχουν επίσης ισοδύναμο επίπεδο προστασίας στους πολίτες και τους οικονομικούς φορείς της Κοινότητας, σε κάθε σημείο του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας όπου διεκπεραιώνονται διατυπώσεις εκτελωνισμού. Στο πλαίσιο αυτό, η πολιτική την οποία καθορίζει η Ομάδα Τελωνειακής Πολιτικής στοχεύει να διασφαλίσει ότι οι εθνικές τελωνειακές διοικήσεις λειτουργούν αποτελεσματικά και αποδοτικά και, συγχρόνως, ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του διαρκώς μεταβαλλόμενου τελωνειακού περιβάλλοντος σαν να ήταν μία ενιαία διοίκηση. Επομένως, είναι σημαντικό το πρόγραμμα να είναι συνεπές με τη συνολική τελωνειακή πολιτική και να την υποστηρίζει, η δε Ομάδα Τελωνειακής Πολιτικής, απαρτιζόμενη από την Επιτροπή και τους επικεφαλής των τελωνειακών διοικήσεων των κρατών μελών ή τους εκπροσώπους τους, να υποστηριχθεί στο πλαίσιο του προγράμματος. Την εφαρμογή του προγράμματος θα πρέπει να συντονίζουν και να οργανώνουν από κοινού η Επιτροπή και τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της κοινής πολιτικής την οποία καθορίζει η Ομάδα Τελωνειακής Πολιτικής.

(3) Στο πλαίσιο της τελωνειακής δράσης θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στη βελτίωση των ελέγχων και των δραστηριοτήτων για την καταπολέμηση της απάτης, στην ελαχιστοποίηση του κόστους συμμόρφωσης των οικονομικών φορέων προς την τελωνειακή νομοθεσία, στην αποτελεσματική διαχείριση του ελέγχου των εμπορευμάτων στα εξωτερικά σύνορα και στην προστασία των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ό,τι αφορά την ασφάλεια και την προστασία της διεθνούς αλυσίδας εφοδιασμού. Κατά συνέπεια, η Κοινότητα θα πρέπει να μπορέσει, εντός του πλαισίου των αρμοδιοτήτων της, να στηρίξει τη δράση των τελωνειακών διοικήσεων των κρατών μελών και να επωφεληθεί πλήρως από κάθε δυνατότητα διοικητικής συνεργασίας και αμοιβαίας διοικητικής συνδρομής που παρέχουν οι κοινοτικοί κανόνες.

(4) Για τη στήριξη της διαδικασίας προσχώρησης των υποψηφίων χωρών είναι σκόπιμο να χορηγηθεί στις τελωνειακές διοικήσεις των εν λόγω χωρών η απαιτούμενη βοήθεια, ώστε να είναι σε θέση να εκπληρώσουν πλήρως, ήδη από την ημερομηνία προσχώρησης, το σύνολο των καθηκόντων τους βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας, μεταξύ των οποίων και η διαχείριση των μελλοντικών εξωτερικών συνόρων. Συνεπώς, το πρόγραμμα αυτό θα πρέπει να είναι ανοιχτό στις υποψήφιες και στις δυνάμει υποψήφιες χώρες.

(5) Για τη στήριξη των τελωνειακών μεταρρυθμίσεων στις συμμετέχουσες στην Ευρωπαϊκή Πολιτική Γειτονίας χώρες, είναι σκόπιμο να δοθεί στις χώρες αυτές η δυνατότητα να συμμετέχουν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, σε επιλεγμένες δραστηριότητες του προγράμματος.

(6) Η όλο και μεγαλύτερη παγκοσμιοποίηση του εμπορίου, η ανάπτυξη νέων αγορών και οι αλλαγές στις μεθόδους και την ταχύτητα διακίνησης των εμπορευμάτων απαιτούν ενίσχυση των σχέσεων μεταξύ των τελωνειακών διοικήσεων της Κοινότητας, αλλά και μεταξύ αυτών και των επιχειρήσεων, των νομικών και επιστημονικών κύκλων ή άλλων φορέων που δραστηριοποιούνται στον τομέα του εξωτερικού εμπορίου. Το πρόγραμμα αυτό θα πρέπει να παρέχει τη δυνατότητα σε εκπροσώπους αυτών των κύκλων ή οντοτήτων να συμμετέχουν στις διάφορες δραστηριότητές του, όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο.

(7) Τα διευρωπαϊκά μηχανογραφικά συστήματα ασφαλούς επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών, τα οποία χρηματοδοτήθηκαν στο πλαίσιο του προγράμματος «Τελωνεία 2007», παίζουν καθοριστικό ρόλο στη λειτουργία των τελωνείων στο εσωτερικό της Κοινότητας για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των τελωνειακών διοικήσεων και συνεπώς πρέπει να συνεχίσουν να χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του προγράμματος.

(8) Η εμπειρία που έχει αποκομίσει η Κοινότητα από προηγούμενα τελωνειακά προγράμματα έδειξε ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό, για την επίτευξη των στόχων του προγράμματος, να έρχονται σε επαφή μεταξύ τους οι υπάλληλοι διαφορετικών εθνικών

([1]) ΕΕ C 324 της 30.12.2006, σ. 78.

([2]) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 16ης Απριλίου 2007.

([3]) ΕΕ L 36 της 12.2.2003, σ. 1. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση αριθ. 787/2004/ΕΚ (ΕΕ L 138 της 30.4.2004, σ. 12).

([4]) ΕΕ C 139 της 14.6.2006, σ. 1.

διοικήσεων στο πλαίσιο επαγγελματικών δραστηριοτήτων, όπως οι συγκριτικές αναλύσεις, οι ομάδες έργου, τα σεμινάρια, οι συναντήσεις εργασίας (workshops), οι επισκέψεις εργασίας και οι δράσεις κατάρτισης και παρακολούθησης. Συνεπώς, οι δραστηριότητες αυτές θα πρέπει να συνεχιστούν, ενώ παράλληλα πρέπει να υπάρξει η δυνατότητα ανάπτυξης νέων εργαλείων, σε περίπτωση που χρειάζεται ακόμα πιο αποτελεσματική αντιμετώπιση των αναγκών.

(9) Οι τελωνειακοί υπάλληλοι πρέπει να διαθέτουν ικανοποιητικό επίπεδο γλωσσικών γνώσεων, ώστε να μπορούν να συνεργάζονται και να συμμετέχουν στο τελωνειακό πρόγραμμα. Οι συμμετέχουσες χώρες θα πρέπει να είναι υπεύθυνες για την παροχή της αναγκαίας γλωσσικής κατάρτισης στους υπαλλήλους τους.

(10) Η ενδιάμεση αξιολόγηση του προγράμματος «Τελωνεία 2007» επιβεβαίωσε την ανάγκη μιας καλύτερα δομημένης ανταλλαγής πληροφοριών και γνώσεων μεταξύ των αρμόδιων διοικήσεων, αλλά και μεταξύ των τελευταίων και της Επιτροπής, καθώς και την ανάγκη αξιοποίησης των γνώσεων που αποκτώνται στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του προγράμματος. Συνεπώς, στο πλαίσιο του εν λόγω προγράμματος θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στην ανταλλαγή των πληροφοριών και στη διαχείριση των γνώσεων.

(11) Μολονότι την πρωταρχική ευθύνη για την επίτευξη των στόχων του εν λόγω προγράμματος φέρουν οι συμμετέχουσες χώρες, απαιτείται κοινοτική δράση για τον συντονισμό των δραστηριοτήτων που αναλαμβάνονται στο πλαίσιο του προγράμματος καθώς και για την παροχή της αντίστοιχης υποδομής και των απαιτούμενων κινήτρων.

(12) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας απόφασης είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τις συμμετέχουσες χώρες και δύνανται επομένως, λόγω των διαστάσεων και των αποτελεσμάτων της δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα απόφαση δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη των στόχων αυτών.

(13) Η παρούσα απόφαση καθορίζει, για τη συνολική διάρκεια του προγράμματος, χρηματοδοτικό κονδύλιο που αποτελεί την προνομιακή αναφορά κατά την έννοια του σημείου 37 της διοργανικής συμφωνίας της 17ης Μαΐου 2006.

(14) Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [1],

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Θέσπιση του προγράμματος

1. Θεσπίζεται πολυετές πρόγραμμα δράσης για τα τελωνεία στην Κοινότητα (Τελωνεία 2013), εφεξής «το πρόγραμμα», για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2008 έως 31 Δεκεμβρίου 2013, με σκοπό τη στήριξη και συμπλήρωση των δράσεων που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη για να διασφαλίσουν την αποτελεσματική λειτουργία της εσωτερικής αγοράς στον τελωνειακό τομέα.

2. Το πρόγραμμα περιέχει τις ακόλουθες δραστηριότητες:

α) συστήματα επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών·

β) συγκριτικές αξιολογήσεις·

γ) σεμινάρια και συναντήσεις εργασίας (workshops)·

δ) ομάδες έργου και διευθύνουσες ομάδες·

ε) επισκέψεις εργασίας·

στ) δραστηριότητες κατάρτισης·

ζ) δράσεις παρακολούθησης·

η) τυχόν άλλες δραστηριότητες που θα κριθούν αναγκαίες για την υλοποίηση των στόχων του προγράμματος.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. «διοίκηση»: οι δημόσιες αρχές και άλλοι φορείς των συμμετεχουσών χωρών που είναι αρμόδιοι για τη διαχείριση των τελωνείων και των δραστηριοτήτων που έχουν σχέση με τελωνεία·

2. «υπάλληλος»: μέλος της διοίκησης.

Άρθρο 3

Συμμετοχή στο πρόγραμμα

1. Συμμετέχουσες χώρες είναι τα κράτη μέλη και οι χώρες της παραγράφου 2.

2. Στο πρόγραμμα μπορούν να συμμετέχουν:

α) οι υποψήφιες χώρες για τις οποίες έχει χαραχθεί προενταξιακή στρατηγική, σύμφωνα με τις γενικές αρχές και τους γενικούς όρους και προϋποθέσεις για τη συμμετοχή των χωρών αυτών στα κοινοτικά προγράμματα, όπως έχουν καθοριστεί, αντίστοιχα, στη συμφωνία-πλαίσιο και τις αποφάσεις των συμβουλίων σύνδεσης·

β) οι δυνάμει υποψήφιες χώρες, σύμφωνα με τις διατάξεις που θα καθοριστούν με τις εν λόγω χώρες μετά από τη θέσπιση συμφωνιών-πλαισίων σχετικά με τη συμμετοχή τους σε κοινοτικά προγράμματα.

[1] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ (ΕΕ L 200 της 22.7.2006, σ. 11).

3. Στο πρόγραμμα μπορούν επίσης να συμμετέχουν ορισμένες χώρες εταίροι της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας, εάν οι χώρες αυτές έχουν φθάσει σε ικανοποιητικό επίπεδο προσέγγισης των σχετικών νομοθετικών διατάξεων και των διοικητικών μεθόδων με εκείνες της Κοινότητας και σύμφωνα με τις διατάξεις που θα καθοριστούν με τις εν λόγω χώρες μετά από τη θέσπιση συμφωνιών-πλαισίων σχετικά με τη συμμετοχή τους σε κοινοτικά προγράμματα.

4. Οι συμμετέχουσες χώρες εκπροσωπούνται από υπαλλήλους της οικείας διοίκησης.

Άρθρο 4

Γενικοί στόχοι

1. Το πρόγραμμα σχεδιάζεται με τρόπο ώστε να επιτευχθούν οι ακόλουθοι γενικοί στόχοι:

α) διασφάλιση ότι οι τελωνειακές δραστηριότητες ανταποκρίνονται στις ανάγκες της εσωτερικής αγοράς, συμπεριλαμβανομένης της ασφάλειας της αλυσίδας εφοδιασμού και της απλοποίησης των συναλλαγών, και ότι στηρίζουν τη στρατηγική της ανάπτυξης και των θέσεων απασχόλησης·

β) οι τελωνειακές διοικήσεις των κρατών μελών να αλληλεπιδρούν και να εκπληρώνουν τα καθήκοντά τους το ίδιο αποτελεσματικά όσο εάν συγκροτούσαν ενιαία διοίκηση, να διενεργούν ελέγχους με αποτελέσματα ισοδύναμου επιπέδου σε κάθε σημείο του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας και να στηρίζουν τη νόμιμη επιχειρηματική δραστηριότητα·

γ) απαιτούμενη προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας·

δ) ενίσχυση της ασφάλειας και προστασίας·

ε) προετοιμασία των χωρών του άρθρου 3 παράγραφος 2, για την προσχώρηση, και ιδίως την ανταλλαγή εμπειριών και γνώσεων με τις τελωνειακές διοικήσεις των ενδιαφερομένων χωρών.

2. Η κοινή προσέγγιση όσον αφορά την τελωνειακή πολιτική αναπροσαρμόζεται διαρκώς στις νέες εξελίξεις με συνεργασία μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών στο πλαίσιο της Ομάδας Τελωνειακής Πολιτικής, απαρτιζόμενης από την Επιτροπή και από τους προϊσταμένους των τελωνειακών διοικήσεων των κρατών μελών ή τους αντιπροσώπους τους. Η Επιτροπή ενημερώνει τακτικά την Ομάδα Τελωνειακής Πολιτικής για κάθε μέτρο σχετικό με την εφαρμογή του προγράμματος.

Άρθρο 5

Ειδικοί στόχοι

Οι ειδικοί στόχοι του προγράμματος είναι οι ακόλουθοι:

α) μείωση του διοικητικού φόρτου και του κόστους συμμόρφωσης για τους οικονομικούς φορείς, χάρη στη βελτίωση της τυποποίησης και της απλούστευσης των τελωνειακών συστημάτων και ελέγχων, και διατήρηση ανοιχτής και διάφανης συνεργασίας με τους εμπορικούς παράγοντες·

β) καθορισμός, ανάπτυξη και εφαρμογή βέλτιστων εργασιακών πρακτικών, ιδίως όσον αφορά τον πριν και μετά τον εκτελωνισμό λογιστικό έλεγχο, την ανάλυση κινδύνου, τους τελωνειακούς ελέγχους και την απλούστευση των διαδικασιών·

γ) διατήρηση ενός συστήματος μέτρησης των επιδόσεων των κρατών μελών στις τελωνειακές διοικήσεις με σκοπό τη βελτίωση της έμπρακτης εφαρμογής τους και της αποτελεσματικότητάς τους·

δ) στήριξη δράσεων για την πρόληψη των παρατυπιών, ειδικότερα με την ταχεία παροχή πληροφοριών για τους κινδύνους στα τελωνεία πρώτης γραμμής·

ε) κατοχύρωση ομοιόμορφης και σαφούς δασμολογικής ταξινόμησης στην Κοινότητα, ειδικότερα με τη βελτίωση του συντονισμού και της συνεργασίας μεταξύ των εργαστηρίων·

στ) στήριξη της δημιουργίας ενός πανευρωπαϊκού ηλεκτρονικού τελωνειακού περιβάλλοντος με την ανάπτυξη διαλειτουργικών συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών και την παράλληλη θέσπιση των αναγκαίων νομοθετικών και διοικητικών αλλαγών·

ζ) διατήρηση των σημερινών συστημάτων επικοινωνίας και πληροφοριών, και ανάπτυξη νέων, όπου αυτό ενδείκνυται·

η) ανάληψη δράσεων που θα παρέχουν στήριξη στις τελωνειακές διοικήσεις των χωρών που προετοιμάζουν την προσχώρηση·

θ) συμβολή στην ανάπτυξη τελωνειακών διοικήσεων υψηλής ποιότητας στις τρίτες χώρες·

ι) ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των τελωνειακών διοικήσεων των κρατών μελών και τρίτων χωρών, ιδίως των χωρών εταίρων της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας·

ια) ανάπτυξη και ενίσχυση της κοινής κατάρτισης.

Άρθρο 6

Πρόγραμμα εργασίας

Η Επιτροπή καταρτίζει κάθε χρόνο πρόγραμμα εργασίας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 20 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Άρθρο 7

Συστήματα επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών

1. Η Επιτροπή και οι συμμετέχουσες χώρες μεριμνούν ώστε τα συστήματα επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών της παραγράφου 2 να είναι λειτουργικά.

2. Τα συστήματα επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών περιλαμβάνουν τα εξής:

α) το κοινό δίκτυο επικοινωνίας/κοινή διεπαφή συστημάτων (CCN/CSI)·

β) το μηχανογραφημένο σύστημα διαμετακόμισης (NCTS)·

γ) τα συστήματα δασμολογίου, ειδικότερα το σύστημα διάδοσης δεδομένων (DSS), τη συνδυασμένη ονοματολογία (NC), το σύστημα ενημέρωσης για το ενιαίο δασμολόγιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (TARIC), το σύστημα ευρωπαϊκών δεσμευτικών δασμολογικών πληροφοριών (EBTI), το σύστημα δασμολογικών ποσοστώσεων και επιτήρησης (TQS), το

σύστημα πληροφοριών για τις αναστολές (Suspensions), το σύστημα διαχείρισης δειγμάτων (SMS), το μηχανογραφικό σύστημα διαχείρισης διαδικασιών (ISPP), το τελωνειακό ευρετήριο των χημικών προϊόντων (ECICS) και το σύστημα καταχωρημένων εξαγωγέων (REX)·

δ) τα συστήματα για την ενίσχυση της ασφάλειας στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 648/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα [1], ιδιαίτερα δε το κοινοτικό σύστημα διαχείρισης κινδύνων, το σύστημα ελέγχου κατά τις εξαγωγές (SCE), το σύστημα ελέγχου κατά τις εισαγωγές (SCI) και το σύστημα για τους εξουσιοδοτημένους οικονομικούς φορείς (ΑΕΟ)·

ε) κάθε νέο σύστημα επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών στον τελωνειακό τομέα, συμπεριλαμβανομένων των ηλεκτρονικών τελωνειακών συστημάτων, το οποίο δημιουργείται σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία και προβλέπεται στο πρόγραμμα εργασίας του άρθρου 6.

3. Τα κοινοτικά δομικά μέρη των συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών είναι το υλισμικό, το λογισμικό και οι δικτυακές συνδέσεις, τα οποία είναι κοινά για όλες τις συμμετέχουσες χώρες. Η Επιτροπή συνάπτει εξ ονόματος της Κοινότητας τις αναγκαίες συμβάσεις για να διασφαλίσει τη λειτουργικότητα των μερών αυτών.

4. Τα μη κοινοτικά δομικά μέρη των συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών περιλαμβάνουν τις εθνικές βάσεις δεδομένων που αποτελούν μέρος των συστημάτων αυτών, τις δικτυακές συνδέσεις μεταξύ κοινοτικών και μη κοινοτικών δομικών μερών και το υλισμικό και λογισμικό κάθε συμμετέχουσας χώρας το οποίο αυτή κρίνει κατάλληλο για την πλήρη λειτουργία των συστημάτων αυτών στο σύνολο της διοίκησής της. Οι συμμετέχουσες χώρες διασφαλίζουν τη λειτουργία των μη κοινοτικών δομικών μερών καθώς και τη διαλειτουργικότητα των μερών αυτών με τα κοινοτικά δομικά μέρη.

5. Η Επιτροπή συντονίζει, σε συνεργασία με τις συμμετέχουσες χώρες, όλα τα θέματα εγκατάστασης και λειτουργίας των κοινοτικών και μη κοινοτικών στοιχείων των συστημάτων και υποδομών της παραγράφου 2, τα οποία είναι αναγκαία για να διασφαλισθούν η λειτουργικότητα και η διασύνδεσή τους καθώς και η συνεχής βελτίωσή τους. Η Επιτροπή και οι συμμετέχουσες χώρες καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να τηρήσουν τις προθεσμίες και τα χρονοδιαγράμματα που ορίζονται για τον σκοπό αυτό.

6. Η Επιτροπή μπορεί να επιτρέψει σε άλλες δημόσιες διοικήσεις να έχουν πρόσβαση στο CCN/CSI είτε για τελωνειακούς είτε για μη τελωνειακούς σκοπούς. Μπορεί να απαιτηθεί χρηματοδοτική συνεισφορά για να καλυφθούν οι σχετικές δαπάνες.

Άρθρο 8

Συγκριτική ανάλυση

Είναι δυνατή η διοργάνωση δραστηριοτήτων συγκριτικής ανάλυσης μεταξύ δύο ή περισσοτέρων συμμετεχουσών χωρών υπό μορφή σύγκρισης των μεθόδων εργασίας, διαδικασιών ή διεργασιών βάσει κοινά καθορισθέντων δεικτών, προκειμένου να εντοπιστούν κατά τον τρόπο αυτό οι βέλτιστες πρακτικές.

Άρθρο 9

Σεμινάρια και συναντήσεις εργασίας (workshops)

Η Επιτροπή και οι συμμετέχουσες χώρες διοργανώνουν από κοινού σεμινάρια και συναντήσεις εργασίας, ενώ παράλληλα μεριμνούν για τη διάδοση των σχετικών αποτελεσμάτων.

Άρθρο 10

Ομάδες έργου και διευθύνουσες ομάδες

Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τις συμμετέχουσες χώρες, μπορεί να συγκροτεί ομάδες έργου οι οποίες αναλαμβάνουν να φέρουν σε πέρας συγκεκριμένα καθήκοντα εντός συγκεκριμένης προθεσμίας καθώς και διευθύνουσες ομάδες οι οποίες έχουν καθήκοντα συντονισμού.

Άρθρο 11

Επισκέψεις εργασίας

1. Οι συμμετέχουσες χώρες διοργανώνουν επισκέψεις εργασίας για υπαλλήλους. Η διάρκεια των επισκέψεων εργασίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τον ένα μήνα. Κάθε επίσκεψη εργασίας εστιάζεται σε μία συγκεκριμένη επαγγελματική δραστηριότητα και προετοιμάζεται επαρκώς και, εν συνεχεία, αξιολογείται από τους αρμόδιους υπαλλήλους και τις διοικήσεις. Οι επισκέψεις εργασίας μπορούν να έχουν επιχειρησιακό χαρακτήρα ή να είναι επικεντρωμένες σε συγκεκριμένες δραστηριότητες προτεραιότητας.

2. Οι συμμετέχουσες χώρες μεριμνούν ώστε οι υπάλληλοι που πραγματοποιούν την επίσκεψη να μπορούν να συμμετέχουν ενεργά στις δραστηριότητες της διοίκησης υποδοχής. Προς τον σκοπό αυτό, οι εν λόγω υπάλληλοι έχουν το δικαίωμα να προβαίνουν σε ενέργειες σχετικές με τα καθήκοντα που τους ανατίθενται. Εάν το απαιτήσουν οι περιστάσεις και ειδικότερα προκειμένου να συνυπολογισθούν οι ειδικές απαιτήσεις του νομικού συστήματος της κάθε συμμετέχουσας χώρας, οι αρμόδιες αρχές των χωρών που συμμετέχουν μπορούν να θέσουν περιορισμούς στο εν λόγω δικαίωμα.

3. Καθ' όλη τη διάρκεια της επίσκεψης εργασίας, η αστική ευθύνη του υπαλλήλου που πραγματοποιεί την επίσκεψη, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, εξομοιώνεται με την αστική ευθύνη των υπαλλήλων της διοίκησης υποδοχής. Οι υπάλληλοι που πραγματοποιούν επίσκεψη υπόκεινται στους κανόνες περί επαγγελματικής εχεμύθειας στους οποίους υπόκεινται και οι υπάλληλοι της εθνικής διοίκησης.

Άρθρο 12

Δράσεις κατάρτισης

1. Οι συμμετέχουσες χώρες, σε συνεργασία με την Επιτροπή, διευκολύνουν τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών φορέων κατάρτισης, ειδικότερα με:

α) τον καθορισμό προτύπων κατάρτισης, την ανάπτυξη των υφιστάμενων προγραμμάτων κατάρτισης και, εάν χρειαστεί, την περαιτέρω ανάπτυξη των υπαρχόντων μαθημάτων κατάρτισης και νέων μαθημάτων που να χρησιμοποιούν την ηλεκτρονική μάθηση, κατά τρόπο που να παρέχει κοινή βάση κατάρτισης υπαλλήλων για όλο το φάσμα των τελωνειακών κανόνων και διαδικασιών, έτσι ώστε οι υπάλληλοι να μπορούν να αποκτούν τις αναγκαίες επαγγελματικές δεξιότητες και γνώσεις·

[1] ΕΕ L 117 της 4.5.2005, σ. 13.

β) όπου κρίνεται σκόπιμο, την προώθηση των προγραμμάτων κατάρτισης στον τελωνειακό τομέα και την πρόσβαση σε αυτά υπαλλήλων από όλες τις συμμετέχουσες χώρες στον τελωνειακό τομέα για τον οποίο μια συμμετέχουσα χώρα προσφέρει τέτοια προγράμματα στους δικούς της υπαλλήλους·

γ) όπου ενδείκνυται, την παροχή της υποδομής και των εργαλείων που απαιτούνται για την κοινή ηλεκτρονική μάθηση στον τομέα των τελωνείων και τη διαχείριση της τελωνειακής κατάρτισης·

2. Οι συμμετέχουσες χώρες, εάν χρειαστεί, ενσωματώνουν στα εθνικά τους προγράμματα κατάρτισης τα κατά την παράγραφο 1, στοιχείο α), μαθήματα ηλεκτρονικής μάθησης που δημιουργούν από κοινού.

Επίσης, οι συμμετέχουσες χώρες μεριμνούν ώστε οι υπάλληλοί τους να έχουν την αρχική και διαρκή κατάρτιση που απαιτούνται για την απόκτηση των κοινών επαγγελματικών δεξιοτήτων και γνώσεων, σύμφωνα με τα προγράμματα κατάρτισης. Οι συμμετέχουσες χώρες προωθούν τη γλωσσική κατάρτιση που είναι αναγκαία για τους υπαλλήλους, προκειμένου να τους εξασφαλίσει ικανοποιητικό επίπεδο γλωσσικών γνώσεων για τη συμμετοχή τους στο πρόγραμμα.

Άρθρο 13

Δράσεις παρακολούθησης

1. Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, αποφασίζει ποιοι συγκεκριμένοι τομείς της κοινοτικής τελωνειακής νομοθεσίας ενδέχεται να υπόκεινται σε παρακολούθηση.

2. Η παρακολούθηση αυτή διενεργείται από κοινές ομάδες που απαρτίζονται από τελωνειακούς υπαλλήλους των κρατών μελών και υπαλλήλους της Επιτροπής. Οι ομάδες αυτές, με βάση τη θεματική ή περιφερειακή προσέγγιση, επισκέπτονται διάφορα σημεία του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας, όπου οι τελωνειακές διοικήσεις ασκούν τα καθήκοντά τους. Οι ομάδες μελετούν τις τελωνειακές πρακτικές που εφαρμόζονται σε εθνικό επίπεδο, εντοπίζουν τις τυχόν δυσκολίες κατά την εφαρμογή των κανόνων και, όπου ενδείκνυται, διατυπώνουν υποδείξεις για την αναπροσαρμογή είτε των κοινοτικών κανόνων είτε των μεθόδων εργασίας, με σκοπό τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των τελωνειακών δράσεων στο σύνολό τους. Οι εκθέσεις των ομάδων κοινοποιούνται στα κράτη μέλη και στην Επιτροπή.

Άρθρο 14

Συμμετοχή σε δραστηριότητες στο πλαίσιο του προγράμματος

Εκπρόσωποι διεθνών οργανισμών, διοικήσεις τρίτων χωρών και οικονομικοί φορείς, καθώς και οι οργανώσεις τους, μπορούν να συμμετέχουν σε δραστηριότητες που διοργανώνονται στο πλαίσιο του προγράμματος, οσάκις αυτό κρίνεται χρήσιμο για την επίτευξη των στόχων των άρθρων 4 και 5.

Άρθρο 15

Ανταλλαγή πληροφοριών

Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τις συμμετέχουσες χώρες, αναπτύσσει την ανταλλαγή πληροφοριών που προκύπτουν από τις διάφορες δραστηριότητες στο πλαίσιο του προγράμματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 16

Δημοσιονομικό πλαίσιο

1. Το δημοσιονομικό κονδύλιο για την υλοποίηση του προγράμματος για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2008 έως 31 Δεκεμβρίου 2013 ορίζεται σε 323 800 000 ευρώ.

2. Οι ετήσιες πιστώσεις εγκρίνονται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εντός των ορίων του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου σύμφωνα με το σημείο 37 της διοργανικής συμφωνίας της 17ης Μαΐου 2006 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση.

Άρθρο 17

Δαπάνες

1. Οι αναγκαίες δαπάνες εφαρμογής του προγράμματος επιμερίζονται μεταξύ της Κοινότητας και των συμμετεχουσών χωρών σύμφωνα με τις παραγράφους 2 έως 5.

2. Η Κοινότητα αναλαμβάνει τις ακόλουθες δαπάνες:

α) το κόστος αγοράς, ανάπτυξης, εγκατάστασης, συντήρησης και καθημερινής λειτουργίας των κοινοτικών δομικών μερών των συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών που προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 3·

β) τα έξοδα ταξιδίου και διαμονής στα οποία υποβάλλονται οι υπάλληλοι από τις συμμετέχουσες χώρες για δράσεις συγκριτικής ανάλυσης, επισκέψεις εργασίας, σεμινάρια και συναντήσεις εργασίας (workshops), ομάδες έργου και ομάδες καθοδήγησης, δράσεις κατάρτισης και παρακολούθησης·

γ) το κόστος διοργάνωσης σεμιναρίων και συναντήσεων εργασίας·

δ) τις δαπάνες ταξιδίου και διαμονής λόγω συμμετοχής εξωτερικών εμπειρογνωμόνων και συμμετεχόντων κατά την έννοια του άρθρου 14·

ε) το κόστος αγοράς, ανάπτυξης, εγκατάστασης και συντήρησης των συστημάτων και μέσων κατάρτισης, κατά τον βαθμό που αυτά είναι κοινά για όλες τις συμμετέχουσες χώρες·

στ) το κόστος κάθε άλλης δραστηριότητας του άρθρου 1 παράγραφος 2 στοιχείο η), έως ανώτατο ποσοστό που δεν υπερβαίνει το 5 % του συνολικού κόστους του προγράμματος.

3. Οι συμμετέχουσες χώρες αναλαμβάνουν τις ακόλουθες δαπάνες:

α) το κόστος αγοράς, ανάπτυξης, εγκατάστασης, συντήρησης και καθημερινής λειτουργίας των μη κοινοτικών δομικών μερών των συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών του άρθρου 7 παράγραφος 4·

β) το κόστος της αρχικής και της διαρκούς κατάρτισης των υπαλλήλων τους, και ειδικότερα της γλωσσικής τους κατάρτισης.

4. Οι συμμετέχουσες χώρες συνεργάζονται με την Επιτροπή ούτως ώστε οι πιστώσεις να χρησιμοποιούνται σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.

Η Επιτροπή καθορίζει, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [1] (εφεξής «δημοσιονομικός κανονισμός»), τους κανόνες που αφορούν την πληρωμή των δαπανών, τους οποίους ανακοινώνει στις συμμετέχουσες χώρες.

5. Η συνολική προβλεπόμενη χρηματοδότηση του προγράμματος μπορεί επίσης να καλύπτει δαπάνες που αφορούν τις δράσεις προετοιμασίας, παρακολούθησης, ελέγχου, λογιστικού ελέγχου και αξιολόγησης, οι οποίες είναι άμεσα αναγκαίες για τη διαχείριση του προγράμματος και την επίτευξη των στόχων του, και ιδίως, δαπάνες για μελέτες, συνεδριάσεις, δράσεις πληροφόρησης και δημοσιεύσεων, δαπάνες για δίκτυα πληροφορικής με στόχο την ανταλλαγή πληροφοριών καθώς και κάθε άλλη δαπάνη διοικητικής και τεχνικής βοήθειας, με την οποία μπορεί να επιβαρυνθεί η Επιτροπή για τη διαχείριση του προγράμματος.

Άρθρο 18

Δυνατότητα εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού

Για όλες τις ενισχύσεις που διατίθενται δυνάμει της παρούσας απόφασης κατά την έννοια του τίτλου VI του δημοσιονομικού κανονισμού, είναι δυνατόν να εφαρμόζονται οι διατάξεις του τελευταίου. Ειδικότερα, οι ενισχύσεις προϋποθέτουν την ύπαρξη προηγούμενης γραπτής συμφωνίας εκ μέρους των δικαιούχων κατά την έννοια του άρθρου 108 του δημοσιονομικού κανονισμού και με βάση τις εκτελεστικές διατάξεις που εκδίδονται σύμφωνα με αυτόν, με την οποία ο δικαιούχος αποδέχεται τη διενέργεια λογιστικού ελέγχου από το Ελεγκτικό Συνέδριο όσον αφορά τη χρησιμοποίηση της χορηγηθείσας χρηματοδότησης.

Άρθρο 19

Δημοσιονομικός έλεγχος

Οι χρηματοδοτικές αποφάσεις και οι τυχόν συμφωνίες ή συμβάσεις που προκύπτουν από την παρούσα απόφαση υπόκεινται σε δημοσιονομικό έλεγχο, και εφόσον κριθεί αναγκαίο, σε επιτόπιους ελέγχους που διενεργούνται από την Επιτροπή, καθώς και από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και το Ελεγκτικό Συνέδριο. Οι έλεγχοι αυτοί είναι δυνατόν να διενεργούνται χωρίς προειδοποίηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 20

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την «Επιτροπή "Τελωνεία 2013"» (εφεξής: «επιτροπή»).

2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, ισχύει η διαδικασία που ορίζουν τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται τρίμηνη.

[1] ΕΕ L 248 της 16.9.2002, σ. 1.

Άρθρο 21

Παρακολούθηση

Το πρόγραμμα υπόκειται σε διαρκή από κοινού παρακολούθηση, η οποία διενεργείται από τις συμμετέχουσες χώρες και την Επιτροπή.

Άρθρο 22

Ενδιάμεση αξιολόγηση και τελική αξιολόγηση

1. Η ενδιάμεση και η τελική αξιολόγηση του προγράμματος διενεργούνται υπό την ευθύνη της Επιτροπής με βάση τις εκθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2, καθώς και οποιαδήποτε άλλη σχετική πληροφορία. Το πρόγραμμα αξιολογείται σύμφωνα με τους στόχους που ορίζονται στα άρθρα 4 και 5.

Η ενδιάμεση αξιολόγηση εξετάζει τα αποτελέσματα που έχουν προκύψει κατά το πρώτο ήμισυ της διάρκειας του προγράμματος, από πλευράς αποτελεσματικότητας και αποδοτικότητας, καθώς και την καταλληλότητα των αρχικών στόχων του προγράμματος. Επίσης, αξιολογεί τη χρησιμοποίηση της χρηματοδότησης και την πρόοδο που έχει επιτευχθεί όσον αφορά την παρακολούθηση και την υλοποίηση.

Η τελική αξιολόγηση εστιάζεται στην αποτελεσματικότητα και την αποδοτικότητα των δραστηριοτήτων του προγράμματος.

2. Οι συμμετέχουσες χώρες υποβάλλουν τις ακόλουθες εκθέσεις αξιολόγησης στην Επιτροπή:

α) το αργότερο πριν από την 1η Απριλίου 2011, ενδιάμεση έκθεση αξιολόγησης για την καταλληλότητα, αποτελεσματικότητα και αποδοτικότητα του προγράμματος·

β) το αργότερο πριν από την 1η Απριλίου 2014, τελική έκθεση αξιολόγησης η οποία θα εστιάζεται, μεταξύ άλλων, στην αποτελεσματικότητα και αποδοτικότητα του προγράμματος.

3. Βάσει των εκθέσεων της παραγράφου 2 και άλλων σχετικών πληροφοριών, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο τις ακόλουθες εκθέσεις αξιολόγησης:

α) το αργότερο πριν την 1η Αυγούστου 2011, την ενδιάμεση έκθεση αξιολόγησης, καθώς και ανακοίνωση για ενδεχόμενη συνέχιση του προγράμματος·

β) το αργότερο πριν την 1η Αυγούστου 2014, την τελική έκθεση αξιολόγησης.

Οι εκθέσεις αυτές διαβιβάζονται στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών, για ενημέρωσή τους.

Άρθρο 23

Κατάργηση

Από 1ης Ιανουαρίου 2008 καταργείται η απόφαση αριθ. 253/2003/ΕΚ.

Ωστόσο, οι οικονομικές υποχρεώσεις που αφορούν τις δράσεις που αναλαμβάνονται στο πλαίσιο αυτής της απόφασης εξακολουθούν να διέπονται από την απόφαση αυτή μέχρι την ολοκλήρωσή τους.

Άρθρο 24

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2008.

Άρθρο 25

Αποδέκτες

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 23 Μαΐου 2007.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Ο Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*
H.-G. PÖTTERING	G. GLOSER